

N:o 7.

Af herr Claëson, med förslag till ändrad lydelse af 140 §
konkurslagen.

Genom konkurslagen den 18 september 1862 infördes den nyhet, att vid handläggning af konkurser å landet åtskilligt, som förut tillhört häradsrätten, lades på domaren ensam. Denne fick sålunda befogenhet att utan biträde af nämndemän hålla det förhör, hvarvid bouppteckningens rättighet skall af gäldenären beedigas, och att dervid utfärda förordnanden för dem, hvilka utsågos att såsom gode män förvalta gäldbundna boet, äfvensom att nämna viss person till rättens ombudsman i konkursen. Vid samma förhör bör äfven, i den händelse gäldenären är gift, någon förordnas att såsom god man biträda gäldenärens hustru; men af allt, som vid nämnda förhör kan och bör förekomma, blef detta ensamt undantaget från domarens befogenhet, och i 140 § säges, att rätten skall förordna god man att hustrun biträda, med det undantag, att, då rättegångsdag å landet ej inträffar inom en månad före inställelsedagen, domaren eger att god man tillsvidare förordna, med skyldighet dock att anmäla förhållandet nästa rättegångsdag.

Underligt förefaller det i sanning, att, under det i alla de konkurser, der rättstvister icke uppstå eller ackordsförslag ej skall af rätten pröfvas, domaren har sig anförtrodd hela konkursens handläggning i öfrigt, honom icke betros den enkla åtgärden att förordna god man att gäldenärens hustru biträda i händelse hon vill söka boskilnad.

Denna qvarlefva från ett i öfrigt öfvergifvet åskådningssätt har alltid synt mig synnerligen oegentlig, och trettio års tillämpning af lagen har lärt mig, att bestämmelsen väl kan åstadkomma besvär och oreda, men alls intet gagn.

Uti sin till innevarande års Riksdag afgifna embetsberättelse har Riksdagens justitieombudsman hemställt om den ändring i ofvannämnda § i konkurslagen, att god man skall förordnas för gäldenärens hustru endast när hon sådant begär. En dylik begäran bör framställas vid ofvanberörda förhör, hvilket å landet i de flesta fall ej hålles af rätten, utan af domaren, och det torde då vara billigt, att denna enkla sak får genast afgöras utan att hänskjutas till rätten.

Då jag, som antager, att justitieombudsmannens berörda framställning vinner Riksdagens bifall, icke finner lämpligt, att en oegentlighet borttages ur en lagparagraf och en annan får deri qvarstå, får jag vördsamt föreslå,

att åt 140 § i konkurslagen den 18 september 1862 gifves följande ändrade lydelse:

»Är gäldenär, hvars egendom till konkurs afträdes, gift; varde hustrun kallad till det förhör, som i 39 § omförmåles. Rätten eller domaren å landet, om förhöret hålles inför denne, förordne då, derest gäldenärens hustru det begär, god man henne biträda.»

Om remiss till lagutskottet anhålles.

Stockholm den 26 januari 1892.

H. Claëson.